

LBRIS | Katja Reider Sabine Straub
ebooks

Top și Tupi

Înapoi la școală!

Traducere din limba germană
de Teodora Tănase



Booklet
fiction

2024

LBRIS

We know
books



Începe școala!

Dacă te trezești dis-de-dimineată, când pajiștile sunt încă îmbrăcate în rouă și albinele încep să zumzăie ușor, s-ar putea să vezi pui de iepuraș alergând cu urechile în vânt fără să se uite în dreapta sau în stânga. Și-atunci te vei întreba de ce or fi urechiații așa de grăbiți și unde or vrea să ajungă așa devreme. Răspunsul e simplu: cel mai probabil sunt în drum spre școala de iepurași! Începe dimineața devreme și, ca la orice altă școală, nu e bine să întârzii. Iar dacă întârzii, e bine să ai totuși un motiv bine întemeiat...

— Treeeeeeeziireaa! Trezeeeește-te, Țop!!! O să întârzieeeeem!

Țupi începu să-l tragă pe fratele ei de urechile lungi de iepure. Dar fără prea mare succes.

Țop se încruntă doar, strâmbă din mustăți și se întoarce pe partea cealaltă.



Ei, poftim! Țupi își încrucișă brațele enervată.

— Țop, aduc stropitoarea! îl amenință ea pe fratele ei geamăn.

Când Țop nu voia să se trezească, Țupi îi picura pur și simplu apă în urechi. Și-atunci el se trezea și se făcea foc de supărare. Dar se trezea!

Țop își învățase însă lecția. Știa ce-i poate pielea surorii lui! Așa că își încolăci strâns urechile. Și gata! Nicio picătură nu mai avea cum să intre înăuntru.

Țupi pufni. Uneori era așa de obositor să aibă un frate! În special un frate geamăn ca Țop...

Oftă.

— Țoop, hai odată!

— Lasă-mă, mormăi Țop. Dorm!

— Da, sigur! spuse Țupi. Dacă dormeai, nu vorbeai!

— Pff, făcu Țop. Pot să dorm, să vorbesc și să visez în același timp. Sunt multitalentat! Iar acum visez ceva foarte frumos. Așa că lasă-mă să dorm!

Țupi se trânti pe patul lui Țop.

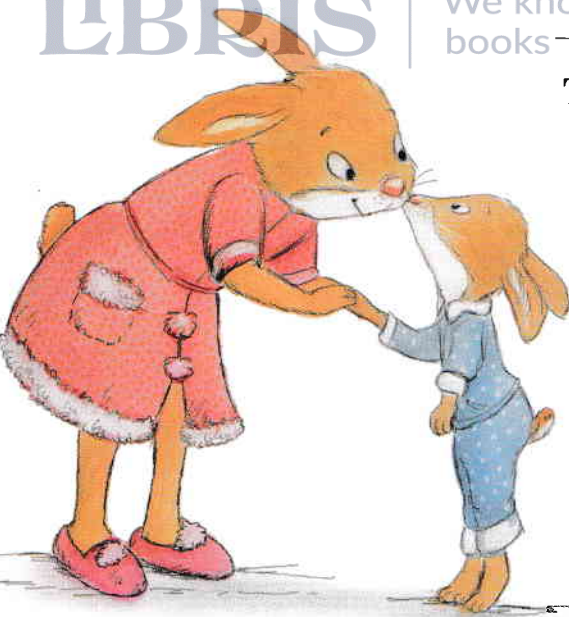
— Ce visezi? întrebă ea curioasă.

— Visez morcovi proaspăt smulși din grădină, dați cu unt și îmbrăcați în înveliș crocant, șopti Țop. Un castron plin, doar pentru mine!

LBRIS

We know
books





— Ia adu-mecă! exclamă
Țupî. Asta ne-a pregătit
mami la micul-dejun!
Îmi dai voie să mănânc
eu porția ta? Sunt
sigură că tu te vei
sătura doar visând!

— Nici gând!

Cu un singur salt,
Țop se dădu jos din pat,
— trecu în fugă pe lângă

Țupî și se năpusti bucuros
în bucătărie.

— Chiar primim morcovi cu unt la
micul-dejun? întrebă el.

— Sper ca mai întâi să primesc un pupic de bună
dimineața, spuse mama iepure, întinzând obrazul.

Țop îi dădu mamei un pupic lipicios.

— Un pupic, cât de mic, e mereu binevenit! cită el
vorbele preferate ale mamei iepure.

— Așa e! râse tata și umplu farfuriile gemenilor
cu morcovi. Voiam să vă îndulcim puțin prima zi de
școală, și de aceea v-am pregătit morcovi cu unt. Dar
e cam târziu deja, așa că mâncați repezior!



— Nu-i vina MEA, spuse Țupi cu reproș în glas.
EU am coborât la timp!

Țop își flutură furculița în aer.

— Pe pariu că cie apuci șă cauci ceva ciar înaince
șă pleciăm? bolborosi el cu gura plină. Și o șă fiu
nevoici șă cie așciept!

— Nu-i adevărat, exclamă Țupi.

— Ba da!

— Pff, făcu Țupi. Atunci ia pleacă tu mai bine
singur!

— Nu, spuse mama iepure, aruncându-le
gemenilor o privire severă. Nici să nu vă gândiți!
Mergeți împreună
la școală. Orice-ar
fi. E clar?

